

gen af alle indkomne Andragender endnu ikke er tilendebragt, og da der stadig indkommer nye forsinkede Andragender, maa det paaregnes, at der udover det anførte Beløb vil medgaa et yderligere Beløb, hvis Størrelse for Tiden ikke vil kunne angives. For Færøernes Vedkommende er der endnu ikke tilstillet Landbrugsministeriet nogen Opgørelse over tilstaaede Understøttelser.

Forholdene ved Fiskerierhvervet er vedblivende meget vanskelige. Petroleum til Driften af Motorerne i Fiskefartøjerne har kun kunnet fremskaffes i ringe Mængde og langt fra i en saadan Mængde, at Erhvervet kan udøves i sædvanlig Omfang. Mangel paa tilstrækkelige Fiskeredskaber lægger ogsaa ret betydelige Hindringer i Vejen for Fiskeriet. Hertil kommer Indskrænkninger i Eksporten og Vanskeligheder ved Transportforholdene. For det mere søgaaende Fiskeris Vedkommende kan endvidere anføres, at den af de krigsførende Magter foretagne Udvidelse af Minefelterne har gjort Erhvervet mere farefuldt og derhos i nogen Grad medført en yderligere Indskrænkning i Fiskepladserne. Forholdene for Fiskerierhvervet kan derfor ikke siges at være forbedrede, efter at Loven af 12. Marts 1918 blev given, og der er næppe nogen Udsigt til Forbedring i en nærmere Fremtid. Dansk Fiskeriforening har da ogsaa i et til Landbrugsministeriet indkommet Andragende anholdt om, at der vedblivende maa blive ydet Understøttelse til ubemidlede arbejdsløse Fiskere. Da en stor Del Fiskere saaledes vedblivende er meget uheldigt stillede og næppe vil kunne klare sig uden Hjælp fra det offentlige Side, vil det formentlig være ønskeligt, om der ogsaa for de følgende Maaneder kunde stilles Midler til Raadighed til Understøttelse af ubemidlede arbejdsløse Fiskere. Ved Beregningen af Understøttelser i Henhold til Loven af 12. Marts 1918 har det selvfølgelig været forbundet med stor Vanskelighed at erholde fuldt paalidelige Oplysninger om Fiskernes Indtægter og navnlig ogsaa om deres Indtægter ved Fiskeri eller Lønarbejde i den Periode, for hvilken Understøttelse er ydet, og endvidere har det, naar bortset fra Petroleumsmangel eller lignende, vist sig at være vanskeligt at faa konstateret, om Arbejdsløsheden eller Indskrænkningen i Fiskeriet for den enkelte Fiskers Vedkommende virkelig skyldes de ekstraordinære Forhold, og for det af Ministeriet nedsatte Udvalg har det ikke været muligt at føre nogen effektiv Kontrol med Rigtigheden af de givne Oplysninger.

Gennem Arbejdsløshedskasser vilde dette formentlig bedre kunne konstateres end gennem Udvalg, nedsatte af de lokale Fiskeriforeninger. Der kunde derfor, saafremt der vedblivende maatte være Trang til Understøttelse, være Spørgsmaal, om der ikke burde søges oprettet Arbejdsløshedskasser for Fiskere, uanset de med Oprettelse af saadanne Kasser forbundne Vanskeligheder, hvoraf kan fremhæves Vanskeligheden ved at give nærmere Regler om, naar en Fisker kan siges at være „arbejdsløs“. Selvom det imidlertid maatte lykkes at faa oprettet Arbejdsløshedskasser, vil den øjeblikkelige Nød dog ikke derved blive afhjulpet, da der sikkert vil medgaa længere Tid, inden saadanne Kasser kan træde i Virksomhed.

Under de saaledes foreliggende Omstændigheder har man ment at kunne foreslaa, at der gives Regeringen Bemyndigelse til endnu for Maanederne April—Oktober 1918 at yde Understøttelse til arbejdsløse Fiskere, hvis Hovederhverv er Saltvandsfiskeri. Understøttelserne formenes passende ligesom i Loven af 12. Marts 1918 at kunne fastsættes for Fiskere, der er Familieforsørgere, til 90 Kr. maanedlig med et Tillæg af 10 Kr. for hvert Barn under 14 Aar, dog ikke udover 20 Kr. maanedlig, og for Fiskere, der ikke er Familieforsørgere, til 60 Kr. maanedlig. I Understøttelserne foreslaas, ligesom fastsat i Loven af 12. Marts 1918, for de Fiskere, der drive andet selvstændigt Erhverv end Fiskeri eller har Bopæl i egen Bygning eller Renteindtægt, fradraget i den maanedlige Understøttelse et Beløb, svarende til $\frac{1}{12}$ af de for det foregaaende Skatteaar af saadant Erhverv m. v. anslaaede Indtægter, og $\frac{2}{3}$ af Fortjenesten ved Fiskeri eller ved Lønarbejde i anden Virksomhed i det Tidsrum, for hvilket Understøttelse ydes. Endvidere foreslaas det jfr. Forslagets § 2 sidste Punktum, at der i Loven optages en udtrykkelig Bestemmelse om, at Beløb, der er oppebaaret i Alderdomsunderstøttelse, Invalideunderstøttelse, Lønning, Pension, Legater eller lignende faste Indtægter, skal fradrages i Understøttelsen. Ved Beregningen af Understøttelser efter Loven af 12. Marts 1918 er saadanne Beløb iøvrig allerede fradragne i de maanedlige Understøttelser. Betingelserne for Adgang til Understøttelse er forøvrigt efter Forslaget i det væsentlige de samme som efter Loven af 12. Marts 1918 dog med den Ændring, at det, jfr. Forslagets § 1 2. Stykke, kræves, at Saltvandsfiskeriet skal være drevet i mindst de sidste 2 Aar. Fiskere, der